

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U VUKOVARU
Vukovar, Županijska 31
OIB: 69370038985

P Ob-119/2024-47

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u V. po sucu toga suda Mariji Jurić kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužiteljice T.D. iz V., ..., s boravištem u Đ., ..., OIB ..., zastupane po punomoćniku I. K. R., odvjetnici u Osijeku, protiv tuženika D.D. iz V., ..., OIB: ..., zastupanog po punomoćniku B. R.-S., odvjetnici u V., radi uzdržavanja bračnog druga, nakon zaključene glavne rasprave održane dana 15. srpnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužiteljice i punomoćnika tuženika, dana 27. kolovoza 2026.g. javno objavio i

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku D.D., OIB: ... iz V., ... za uzdržavanje tužiteljice T.D., OIB: ... iz V., ..., plaćati mjesečni iznos od 800,00 (osamsto) EUR počev od dana podnošenja tužbe 24. svibnja 2024.g pa do 24. svibnja 2025.g., s time da je dospjele iznose uzdržavanja dužan plati odjednom u roku od 15 dana, a dospijevajuće do zadnjeg dana u mjesecu za taj mjesec, sa zakonskim kamatama, tekućim od dospijeca svakog pojedinog iznosa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

II. Tužbeni zahtjev tuženice za plaćanjem uzdržavanja u iznosu iznad dosuđenih 800,00 eura mjesečno do zatraženih 1.500,00 eura mjesečno - odbija se kao neosnovan.

III. Svaka strana snosi svoje troškove postupka.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je kod ovog suda podnijela tužbu radi razvoda braka i uzdržavanja.

1.2. Brak parničnih stranaka je razveden djelomičnom presudom broj P Ob-119/2024-14 od 07. travnja 2025.g. koja je postala pravomoćna 25. travnja 2025.g. pa je sud u daljnjem tijeku postupka provodio dokaze vezane uz odluku o uzdržavanju bračnog druga.

1.3. U odnosu na tužbeni zahtjev uzdržavanja, tužiteljica navodi da je bila u braku sa tuženikom od 1991.g. do 15. ožujka 2024.g. kada je napustila bračnu zajednicu te sada živi kod sestre u Đ. a tuženik je promijenio brave na obiteljskoj kući te se ne može vratiti u kućanstvo. U braku sa tuženikom je rođeno četvero zajedničke djece, te je tužiteljica svoj život je posvetila djeci i kućanstvu bez zasnivanja dugotrajnijeg radnog odnosa. Tijekom 2011.god. joj je dijagnosticirana kronična mijeloična leukemija, zbog čega je pod neprekidnom terapijom, koja ima određene nuspojave. Tužiteljica je završila osnovnu školu i nema kvalifikaciju. Obzirom na životnu dob tužiteljice, spol, kvalifikaciju, te zdravstveno stanje, tužiteljica ne može naći adekvatan posao, a nema dovoljno sredstava za život niti ih može namaknuti iz svoje imovine, jer nema nekretnine u svome vlasništvu, vozila niti novčanih sredstava. Tuženik je zaposlen na platformama kod S. D., D. te ostvaruje mjesečnu zaradu cca 10.000,00 dolara, pa tužiteljica predlaže da sud pozove tuženika da dostavi u sudski spis isplatne liste unazad šest mjeseci, te tužiteljica smatra da je tuženik u mogućnosti plaćati uzdržavanje za tužiteljicu od podnošenja tužbe pa dok za to postoje zakonski razlozi u iznosu od 1.500,00 eura mjesečno sa pripadajućim kamatama na neplaćene iznose te da joj nadoknadi troškove postupka sa pripadajućim kamatama, a uz tužbu tužiteljica je dostavlja medicinsku dokumentaciju, prijavu boravišta i potvrdu HZZ-a.

2. Tuženik se u odgovoru na tužbu i tijekom postupka protivio plaćanju uzdržavanja jer si je tužiteljica priskrbila 7.003,66 Eura od zajedničke imovine/bračne stečevine, u trenutku napuštanja zajedničkog kućanstva, osim toga je tužiteljica upisana kao suvlasnik stana u k.o. V., i to stana na kč.br. 209/95, zk.ul.br. 11721, etažno vlasništvo s određenim omjerima, suvlasnički udio: 104/10000 (E56), stan br. 56, ..., na 3. katu, naprijed, dvosoban stan s lođom površine 56,49 m², te sporedni prostor spremište br. 56 u prizemlju površine 2,10 m², pa najmom navedene nekretnine tužiteljica može ostvariti određena sredstva za život. Tuženik ne osporava tužiteljčinu bolest no navodi da u prethodnih 13 godina nije ishodila bilo kakav dokument u svezi eventualne radne nesposobnosti (ili umanjenja iste), a u 2023. godini tužiteljica je bila u radnom odnosu u obrtu-S. . DM I. Iz Potvrde HZZ-a vidljivo je da tužiteljica nije cijelo vrijeme bila evidentirana kao nezaposlena osoba i nije tražila zaposlenje, predlaže da sud obveže tužiteljicu na dostavu liječničke svjedodžbe o umanjenoj radnoj sposobnosti od nadležnog liječnik specijaliste medicine rada. Tuženik je zaposlen na naftnoj platformi i svaki drugi mjesec je kod kuće, kada je sa tužiteljicom skrbio je o djeci i obavljao sve kućanske poslove a kada je bio radno odsutan, stalnim telefonskim kontaktom je bio prisutan. Tuženik je radio I., I., E., L., S., M., UEA, T., K., S., K. i dr. i te je stekao imovinu u vidu pokretnina i nekretnina velike vrijednosti o čemu dostavlja zemljišnoknjižne izvratke. Tuženik stoga smatra da nisu ispunjene pretpostavke iz čl. 295 Obz za uzdržavanje tužiteljice. Tuženikovo zdravstveno stanje je narušeno, a primanja opterećena kreditnim obvezama i režijskim troškovima za sve kuće kojima raspolaže, i koje troškove sam podmiruje, a mora mjesečno izdvajati i za troškove liječenja kako svoje tako i tužiteljčine u vidu osnovnog i dopunskog zdravstvenog osiguranja. Tuženik stoga nema dovoljno sredstava da bi tužiteljici pružio uzdržavanje, a takovo uzdržavanje predstavljalo bi očitu nepravdu za tuženika. Opreza radi, tuženik posebno napominje kako je člankom 298 Obiteljskog zakona propisano da se uzdržavanje može tražiti u trajanju od oko godine dana dok je tužiteljica svoj tužbeni zahtjev postavila tako da navedeno uzdržavanje traži ubuduće u neodređenom vremenu pa je takav zahtjev nezakonit i neosnovan u cijelosti. Dakle, budući bi nalaganje tuženiku bilo kakvog uzdržavanja tužiteljice za njega predstavljalo

očitu nepravdu, to se tuženik takvom zahtjevu protivi u cijelosti i predlaže sudu odbiti ga uz nadoknadu tuženikovih troškova postupka.

3. Tužiteljica je odgovorila kako je točan navod da ima status osiguranika HZZO i radnog staža cca 3 godine, ali je svoj život u najvećem dijelu posvetila brizi za kućanstvo i odgoju djece, što je bilo izvedivo obzirom na znatna primanja koja je tuženik ostvarivao i još uvijek ostvaruje. Nakon napuštanja bračne zajednice, tužiteljica se prijavila na Zavod, ali do današnjeg dana nije primila niti jedan poziv ili ponudu za posao. U radnom odnosu 2023.god. u obrtu-S. DM bila je zaposlena samo 1 DAN, koja prijava je napravljena samo formalno, za potrebe zadržavanja zdravstvenog osiguranja, što je tuženiku poznato. Tužiteljica se protivi bilo kakvom prijedlogu tuženika da najmom nekretnine ostvaruje sredstva za život te ostaje kod tužbe i prilaže medicinsku dokumentaciju.

4. Tuženik je izvijestio sud da je s danom 12.09.2025.g. nezaposlen tj. da je došlo do otkaza njegova ugovora o radu od strane poslodavca, a koju činjenicu smatra pravo relevantnom za predmetni postupak. Kao dokaz svojih navoda punomoćnik tuženika dostavlja izvornik odluke o otkazu naziva Sporazum o odricanju i oslobođenju od pravne odgovornosti- s prijevodom na hrvatski jezik, obavljenim od strane ovlaštenog sudskog tumača za engleski jezik, M. L. iz V.

5. Tužitelj se očitovao da dostavljena dokumentacija tuženika uz gornji podnesak nije dokaz o prestanku radnog odnosa jer dostavljeni dokument nema potpis poslodavca. Tuženik je i sam tijekom postupka izjavio da raspolaže znatnom imovinom, uključivo i nekretninama kojih je trenutno isključivi vlasnik i posjednik, a raspolaže novčanim sredstvima po transakcijskim računima banaka, sredstvima ostvarenim od prodaje dionica S., Portfeljima u fondovima i Mirovinskim fondovima, kao i drugim pokretninama, odnosno novčanim sredstvima stečenim njihovom prodajom. Kako Sporazum o diobi bračne stečevine nije postignut, tužitelj ostaje kod dokaznog prijedloga za pribavom platnih lista tuženika.

6. U konačnici tuženik je dostavio platne liste uz podnesak od 8. srpnja 2026, na koje pun. tužitelja nije imao primjedbi prema podnesku od 14. srpnja 2026.

7. Radi utvrđenja odlučnih činjenica, u dokaznom dijelu ovoga postupka, sud je proveo vještačenje radne sposobnosti tužiteljice po stalnom sudskom vještaku – specijalistu medicine rada M. Z. izvršen je uvid u potvrdu HZZO (list 4 spisa), medicinsku dokumentaciju (list 6-9 spisa), potvrdu o prijavi boravišta (list 10 spisa), vjenčani list (list 11 spisa), ispis računa PBZ (list 23-24 spisa), prijavu HZMO (list 25-26 spisa), ZK-izvatke (list 27-49 spisa), medicinsku dokumentaciju (list 56-70 spisa), presliku medicinskog kartona tužiteljice (list 71-79 spisa), nalaz vještaka (list 109-115 spisa), dopunu nalaza (list 128-131 spisa), nalaz vještaka (list 128-131 spisa), rješenje Upravnog odjela za opću upravu, osječko-baranjske županije od 5. studenog 2025 (list 141-144 spisa), medicinsku dokumentaciju (list 146-149 spisa), potvrda o visini dohotka i primitaka (list 155-156 spisa), payslip (list 168-173 spisa), a saslušane su i stranke u svrhu dokazivanja.

8. Tužiteljica T.D. je u svojem iskazu navela da je ugroženog zdravlja i nema izgleda za zapošljavanje, vozač je osobnog vozila, suvlasnica pola stana koji je namijenjen kćerki i druge imovine od koje bi ostvarivala neku zaradu nema te nema

nikakvih primanja na mjesečnoj bazi. Kad je odlazila iz obiteljske kuće ponijela je 3.500,00 dolara, koje je bilo u zajedničkoj kasi, što je polovica od iznosa koji je bio u kasi od 7.000,00 dolara, posudili su trećoj osobi 7.000,00 eura, pa je tražila da joj tuženik od toga uplati 3.500,00 eura. U braku sa tuženikom je rođeno 4 djece i ona kao nezaposlena kućanica je brinula za djecu, nije imala spremačicu, održavala je kuću, kuhala i održavala higijenu djece i sve poslove u kući obavljala sama dok je mogla. Dijagnosticirana joj je kronična mijeloična leukemija, stradale su joj arterije te joj je automatski ukinut lijek, završila je na operaciji ugradnje stenta u arteriju. Psihičko stanje joj je jako narušeno, jer joj je bio život ugrožen, konstanto trpi bolove, zakočenost, pogotovo ujutro. Zadnji nalaz joj je bio pozitivan na leukemiju, utvrđena joj je ishemija, čeka fizikalnu terapiju te se ne smije po preporuci liječnika fizički naprezati. Nakon prestanka braka njeno zdravstveno stanje se pogoršalo. Bila je na birou, ali nije dobila ni jednu ponudu za posao, jer sa postojećom dijagnozom i OŠ se ne može zaposliti. Nije do sada išla na procjenu radne sposobnosti i nije tražila inkluzivni dodatak za invalidnost. Tuženik je za vrijeme trajanja bračne zajednice bio zaposlen u početku u H. a kasnije u inozemstvu, mjesec dana bi radio a onda bi mjesec dana bio kod kuće. Imali su dogovor da kućne poslove obavlja ona i brigu o djeci, a vanjske poslove da obavlja on. Tuženik je zarađivao oko 10.000,00 dolara mjesečno, a ona potražuje uzdržavanje od 1.500,00 eura. Ona trenutno živi kod sestre i dva puta tjedno ide u O. kod doktora, a sestri za stanovanje ne plaća ništa.

9. Tuženik je u svom iskazu naveo da nije dobio nikakav zahtjev tužiteljice za novčanim sredstvima, da joj nešto treba a da bi joj to odbio. Čuo je od djece da će se o tužiteljici skrbiti njezina sestra i da se oni ne moraju brinuti za svoju majku ni na koji način do kraja života. Protivi se uzdržavati tužiteljicu iz razloga što je tužiteljica dobila 7.000,00 eura što je dovoljno za život do trenutka kada se dogovore o podjeli bračne stečevine. Tvrdi da je tužiteljica radno sposobna jer je za vrijeme braka obavljala kućanske poslove pa smatra da se tužiteljica može zaposliti. On je za vrijeme braka sudjelovalo u odgoju djece i održavanju kućanstva i imovine. Ostvaruje plaću od 10.000,00 eura mjesečno i onaj mjesec dana kada je kod kuće, što smatra da nije dovoljno za uzdržavanje supruge, jer ima puno troškova koje mora podmirivati i to po karticama za život od 2.500,00 - 3.000,00 eura mjesečno, samostalno plaća zdravstveno i mirovinsko osiguranje, plaća održavanje pokretnina i nekretnina cca. 1.000,00 eura mjesečno. Bio je na psihijatriji kad je supruga otišla, za koji period nije dobio plaću, a posao ovisi o njegovom zdravstvenom stanju, imao je operaciju hernije i trenutno se liječi zbog bolova u nozi vezano za kralježnicu. Svakih 6 mjeseci obavlja liječnički pregled jer mu je to bitno za posao. Na dan podnošenja tužbe 24. svibnja 2024. bio je u radnom odnosu, radni odnos mu nije nikada raskinut. Želi se dogovoriti s tužiteljicom za podjelu imovine, a okvirna vrijednost bračne stečevine u vidu nekretnina neslužbeno cca. 400. – 500.000,00 eura s time da je prijedlog da zajednički stan daju kćerki a sinu da ide kuća i tu je došlo do prijepora, vrijednost imovine koju bi tužiteljica dobila je cca. 150 - 200.000,00 eura.

10. Vještak medicine rada M. Z. u svom mišljenju o radnoj sposobnosti tužiteljice navodi da je nakon uvida u ovosudni spis br. P Ob-119/2024 i dokumentaciju koja mu prileži, imajući u vidu trajne zdravstvene tegobe tužiteljice, završenu OŠ te činjenicu da može raditi samo poslove iz skupine jednostavnih zanimanja npr. poslove čistačice, peračice, kućne pomoćnice i srodnih zanimanja kao što su pralje i glačarice, rad u poljoprivredi, vrtlarstvu i slično, a što su mahom fizički zahtjevni poslovi u nepovoljnim i prisilnim položajima tijela, pri određenom ritmu rada, mišljenja da je tužiteljica osoba

koja se ne može zaposliti kod poslodavca odnosno da je teško zapošljiva osoba. Tužiteljica obzirom na dob, sada ima 53 godine i obzirom na bolesti od kojih boluje te nuspojave lijekova koje uzima ne može raditi najmanje 70 % radnog vremena ni na prilagođenim poslovima iz skupine poslova koje obavljaju radnici jednostavnih zanimanja. Prema definiciji iz članka 43. sada važećeg ZOMO. njena radna sposobnost izjednačena je sa potpunim gubitkom radne sposobnosti (ranije iste odredbe članka 39. Zakona koji je prestao vrijediti 01.07.2025). Sporadično, kada je u potpunoj remisiji osnovne bolesti, tužiteljica bi povremeno do 4 sata dnevno mogla pomagati npr. starijoj, pokretnoj i mentalno zdravoj osobi u obavljanju lakih fizičkih kućnih poslova, ali ovi poslovi nemaju karakter rada kod poslodavca. Tužiteljica ne može raditi ni sporadično poslove u nadnici kao nadničar.

11. Tuženik je podneskom od 20. kolovoza 2025. stavio primjedbu na nalaz vještaka da je nalaz sačinjen bez izvršenog pregleda tužiteljice na temelju medicinske dokumentacije koja datira iz vremena prije pokretanja ovog postupka te smatra da takav nalaz nije sačinjen po pravilima struke. Tužiteljica sama navodi u svom iskazu da dva puta tjedno ide u O. kod doktora, dakle može se samostalno služiti vozilom pa je nejasno kako je tužiteljici uslijed takvih bolesti dozvoljeno upravljanje osobnim vozilom kad prima terapiju „hipnotika, anksiolitika i dr.“, a sve imajući u vidu odredbe „Pravilnika o zdravstvenim pregledima vozača i kandidata za vozače.“ Potpuno je nejasno i životno nelogično da tužiteljica kao osoba koja je do 15.03.2023.g. živjela u bračnoj zajednici u kojoj je (prema vlastitim navodima iste) obavljala sve kućanske poslove, održavala okućnicu, kuhala, održavala higijenu djece, bez potrebe angažiranja spremačice, a nakon 15.03.2023.g. niti jedan od navedenih poslova nije u mogućnosti obavljati, jer su mnogi teži invalidi i osobe sa kroničnim i drugim bolestima samozaposleni i rade razne online poslove, idu na doškolovanje da bi radili neke poslove koji ne zahtijevaju teži fizički rad.

12. Na raspravi 26. studenog 2025. tužitelj je dostavio medicinsku dokumentaciju jer je tužiteljica u međuvremenu imala operacijski zahvat na srcu, te je puštena s liječenja tek 20. studenoga 2025. Tuženik se protivio ovom dokazu a kako tužitelj osporava prestanak radnog odnosa tuženika predlaže da se tuženik sasluša na navedenu okolnost naknadno te da se tuženiku odredi dodatni rok za dostavu dokumentacije da nije u radnom odnosu. Tužitelj se protivio dodatnom saslušanju tuženika jer se ista činjenica može utvrditi materijalnom dokumentacijom te predlaže da sudu dostavi dokumentaciju iz kojeg će biti vidljiv njegov radno-pravni status. Ujedno ističe da sama činjenica zaposlenja tuženika ne mijenja dosadašnje tuženikovo imovno stanje za kojeg i sam tvrdi da je dobro.

13. Sud nije prihvatio prijedlog za saslušanje tuženika na okolnosti prestanka radnog odnosa jer se isto može utvrditi prema dokumentaciji u spisu, a također sama činjenica zaposlenja tuženika nije relevantna za pravnu osnovu uzdržavanja obzirom na druge imovinske okolnosti na strani tuženika.

14. Sud je prihvatio medicinsku dokumentaciju koja je dostavljena na raspravi jer je ista bitna za utvrđivanje radne sposobnosti tužiteljice a time i za osnovanost tužbenog zahtjeva a nije se mogla ranije pribaviti nego tek po završenom operativnom zahvatu.

15. Na primjedbu tuženika sudski vještak M. Z. je u usmenom vještačenju navela da ostaje kod svog nalaza i mišljenja u potpunosti i na uručenu med. dok. tužiteljice navodi da je iz iste vidljivo da se kod tužiteljice, a na što je postojala i sumnja iz dokumentacije koja je citirana u pisanom nalazu i mišljenju, radi o sub začepljenju krvnih žila srca, te da je zbog toga tužiteljici morao bit ugrađen stent i moralo bit učinjeno proširenje srčane krvne žile, tek će se po rehabilitaciji i kontrolnim pregledima moći vidjeti je li tužiteljica sposobna za povremene lakše poslove za pružanje pomoći osobama a kako je navela u pisanom nalazu i mišljenju. Navodi da kod poslodavca tužiteljica sigurno nije mogla radit poslove u kontinuitetu jer su simptomi koje je navodila a i objektivne pretrage ukazivale, da se radi o teško bolesnoj osobi. U odnosu na prigovor tuženika da nije pregledala tužiteljicu navodi da je iz med. dok. bilo posve jasno kakvo je zdravstveno stanje tužiteljice a da osobnim pregledom tužiteljice ne bi došla do bilo koje nove činjenice koja bi na bilo koji način utjecala na nalaz i mišljenje, te da se pri pregledu u zdravstvenoj ustanovi tužiteljica mogla zarazi bilo bakterijom ili virusom. Tužiteljica je prema mišljenju vještaka privremeno radno nesposobna u cijelosti, a po oporavku od operacije, kada kardiolog kaže da je stanje stabilno, tek uz napomenu da će morati primati terapiju protiv zgrušavanja krvi, može se reći da li tužiteljica može privremeno pomagati osobama kao što je navela u svom pisanom nalazu. Sa svojim zdravstvenim stanjem tužiteljica ne može preuzeti odgovornost niti joj bilo tko može dati poslove u kojima će navesti da je obvezni dio tih poslova upravljanje motornim vozilom. Pogotovo u ovom trenutku ne smije upravljati vozilom. Vezano za osposobljavanje za nove poslove navodi da osoba mora pristati na doškolovanje, netko mora isto odobriti i platiti, te naći poslodavca koji će takvu osobu poslije doškolovanja primiti u radni odnos s tim da se prije doškolovanja obavezno radi pregled ovisno o zahtjevima poslova. U odnosu na konkretno radno mjesto manikure i pedikera prema upitu tuženika navodi da je isto rizično zbog mogućnosti uboda tužiteljice i komplikacija koje bi od toga nastale. Tek nakon uvida u opis poslova sa svim rizicima i zahtjevima poslova moći će se, ako sud to zatraži, izjasniti o tome može li tužiteljica dobiti liječničku svjedodžbu spec. med. rada za obavljanje tih poslova, a zatim obzirom na zdravstveno stanje i uzimanje trajne terapije, može li te poslove obavljati.

16. Punomoćnik tuženika je stavila primjedbu na nalaz u cijelosti jer da vještak nije jednoznačno odgovorio na sva postavljena pitanja i prigovore zbog čega predlaže nadvještačnje po drugom vještaku medicine rada. Tužiteljica se po punomoćniku protivila dodatnom nadvještačenju obzirom da je riječ o sudskom vještaku koji evidentno po svojoj dobi i radnom iskustvu ima znanja i vještine što je razvidno iz pisanog nalaza i mišljenja i usmenog vještačenja, pa predlaže da sud službenim putem pribavi podatak od Porezne uprave za tuženika u razdoblju od 6 mjeseci prije podnošenja tužbe ili da tuženik dostavi isplatne liste u istom periodu jer je taj dokaz predložen u tužbi. Tuženik se protivio prijedlogu tužiteljice jer tuženik nije u radnom odnosu i ne može više dobiti isplatne liste od poslodavca.

17. Zaključno iz nalaza sudskog vještaka M. Z., spec. medicine rada, kojeg sud prihvaća izrađenim stručno i objektivno prema svim pravilima struke, tužiteljica je trenutno privremeno radno nesposobna u cijelosti, te ne postoje realni izgledi za njezino zapošljavanje još jedno neodređeno vrijeme.

18. Sud nije prihvatio prijedlog tuženika za nadvještačenjem, jer tuženik svojim primjedbama nije uspio dovesti u pitanje nalaz sudskog vještaka M. Z., sepc. med. rada.

19. Sud je zatražio potvrdu o visini dohotka i primitka za tuženika od Porezne uprave, Ispostava V. za studeni 2023.- lipanj 2024. iz kojih je vidljivo da je tuženik ostvario dohodak od 577,46 eura, porez i prirez 65,78 eura.

20. Tuženik je dostavio isplatne liste za šest mjeseci prije podnošenja tužbe u periodu od prosinca 2023 do svibnja 2024.g. u kojem periodu je primao plaću od cca 11.212,85-11.644,90 USD, a u travnju 2024.g. da je primio od poslodavca iznos od 579,03 USD što dokazuje tvrdnju da je tuženik u tom periodu bio na psihijatriji, prema vlastitoj izjavi a odnosi se na period odlaska tužiteljice iz kućanstva.

21. Iz ostale priležeće dokumentacije, sud je utvrdio da je tužiteljici uplaćen iznos od tuženika od 3.500 eura dana 22. svibnja 2024., te 300,00 eura dana 03. travnja 2024.g. da je tužiteljica bila prijavljena na Zavodu od 16.2.2017-25.4.2017., te od 27.3.2003-8.4.2003.g, da je prijavila adresu boravišta u Đ. 09. svibnja 2025.g. prijavljena je na Zavodu na listu 25 spisa za rad u S. DM dana 17.8.2023.do 18.8. 2026 kao čistačica, što dokazuje činjenice da je tužiteljica duži vremenski period nezaposlena osoba, te da je imala određeni novčani iznos u trenutku postavljanja zahtjeva za uzdržavanje, te da je tužiteljica suvlasnik sa tuženikom na stanu broj 56 (list 34 spisa) k.o. V., i to stana na kč.br. 209/95, zk.ul.br. 11721, etažno vlasništvo s određenim omjerima, suvlasnički udio: 104/10000 (E56), stan br. 56, ..., na 3. katu, naprijed, dvosoban stan s lođom površine 56,49 m², te sporedni prostor spremište.

22. Iz priležeće dokumentacije po tuženiku sud je utvrdio da je tuženik vlasnik više nekretnina na području V., B. N. i I., da sporazum o odricanju i oslobođenju od pravne odgovornosti koje je tuženik dostavio na ime raskida ugovora o radu s poslodavcem (list 136-138 spisa) nije potpisan po obje ugovorne strane, što dovodi u pitanje valjanost istog dokaza, pa sud takav dokaz nije mogao prihvatiti vjerodostojnim dokazom o tuženikovo nezaposlenosti.

23. Tužiteljica je na raspravi dana 3. travnja 2026. specificirala tužbeni zahtjev na način da potražuje uzdržavanje od 24. svibnja 2024. do 24. svibnja 2025.

24. Na istoj raspravi tuženik je naveo da se zaposlio te čini nespornim da su njegova primanja bila 10,000,00 eura dok je radio.

25. Svi izvedeni dokazi ocijenjeni su, u smislu čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07- odluka Ustavnog suda RH i 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14- odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 70/19, 89/22, 114/22, 155/23 i 146/25 u daljem tekstu ZPP), brižljivo i pažljivo i to svaki izvedeni dokaz zasebno i svi izvedeni dokazi u njihovoj međusobnoj povezanosti temeljem koje ocjene dokaza sud zaključuje,

26. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

27. Između parničnih stranka sporna je pravna osnova tužbenog zahtjeva kao i visina tužbenog zahtjeva.

28. Pravna osnova tužbenog zahtjeva:

28.1. U odnosu na tužbeni zahtjev potrebno je primijeniti odredbu čl. 295. Obiteljskog zakona koji propisuje da bračni drug koji nema dovoljno sredstava za život ili ih ne može ostvariti od svoje imovine, a nije sposoban za rad ili se ne može zaposliti ima pravo na uzdržavanje od bračnog druga, ako ovaj za to ima dovoljno sredstava i mogućnosti. Stavkom 2. istoga članka određeno je da kada se određuje uzdržavanja za bračnoga druga sud treba uzeti u obzir ostvarivanje skrbi o djeci, te podjelu obiteljskih obveza za vrijeme trajanja braka.

29. Iz iskaza parničnih stranka koji nisu bili proturječni u činjenici da je tuženik svaki drugi mjesec u godini bio odsutan, te da je u vrijeme kada je bio s obitelji vodio brigu o imovini koja je bila znatna te novčanim obvezama obitelji, dok je tužiteljica prema dogovoru s tuženikom vodila brigu o djeci i kućanstvu u cijelosti jer je dogovor bio među bivšim supružnicima da tužiteljica obavlja poslove unutar kuće i oko djece, a tuženik izvan kuće, te obzirom na trajanje braka od 1991. do napuštanja kućanstva 15. ožujka 2024. godine sud smatra da tužiteljici pripada pravo na uzdržavanje od drugog bračnog druga.

30. Za dosuđivanje uzdržavanja bračnog druga, obje pretpostavke iz čl. 295. st. 1. Obiteljskog zakona, moraju biti kumulativno ispunjene – da bračni drug nema dovoljno sredstava za život, odnosno da se ne može ostvariti iz svoje imovine te da nije sposoban za rad, a pod pretpostavkom da drugi bračni drug ima dovoljno sredstava i mogućnosti. (Rev-2358/14 od 19. studenog 2014. i odluka Ustavnog suda III-U-2949/2002 od 8. studenog 2016.).

31. Iz svih provedenih dokaza, saslušanja parničnih stranka te uvida u materijalnu dokumentaciju a posebice provedenog vještačenja po vještaku medicine rada, sud je utvrdio da je tužiteljica u sada dobi od 53 godine, privremeno potpuno radno nesposobna, bez mogućnosti za zapošljavanje obzirom na njezino zdravstvo stanje i kvalifikaciju.

32. Provedenim vještačenjem kao valjanim i vjerodostojnim dokazom sud je otklonio prigovor tuženika da bi se tužiteljica, obzirom na svoje zdravstveno stanje i mogućnosti mogla zaposliti i na taj način se samostalno uzdržavati.

33. Prema čl. 295. Obiteljskog zakona sud je dužan utvrditi da li je tužiteljica imala dovoljno sredstava za život ili ih je mogla ostvariti od svoje imovine.

34. U odnosu na ovaj uvjet koji je potreban da bi sud dosudio uzdržavanje tužiteljici, sud je neprijeporno utvrdio:

- da je tužiteljica suvlasnica na stanu sa tuženikom,
- da je sa sobom imala 7.000,00 eura od zajedničke imovine
- da osim toga nema druge imovine, niti prihoda.

35. Iako je tužiteljica suvlasnica na stanu tužiteljica se nije mogla baviti iznajmljivanjem $\frac{1}{2}$ stana, jer isto nije podobno za iznajmljivanje u suvlasničkom dijelu, a pogotovo bez suglasnosti ovdje tuženika pa tako nije podobno niti za ostvarivanje prihoda, slijedom čega je prigovor tuženika za ostvarivanje prihoda najmom stana, neosnovan i životno neostvariv u ovom trenutku.

36. U trenutku podnošenja zahtjeva za uzdržavanje tužiteljica je imala određena sredstva u iznosu od 7.000,00 eura, međutim niti jednim dokazom nije utvrđeno da su ista namijenjena isključivo uzdržavanju ovdje tužiteljice ili su za neku drugu namjenu pa sud ne može uvažiti prigovor tuženika da je tužiteljica namirena s uzdržavanjem u jednom periodu - od podnošenja tužbe do podjele bračne stečevine- tim više što tuženik nije niti priznao pravnu osnovu ove tužbe odnosno nije priznao da tužiteljici uopće pripada pravo na uzdržavanje te da bi sud iz takvog priznanja pravne osnove zaključio da je tuženik suglasan da navedeni iznos bude s utrošen s osnova uzdržavanja a ne s osnova bračne stečevine o čemu među bivšim supružnicima i nadalje postoji prijepor.

37. Druge imovine ili prihoda tužiteljica nema, niti ih je koja od parničnih stranka navela tijekom postupka.

38. Dakle pošto tužiteljica nema dovoljno sredstava za život jer nema nikakve prihode a suvlasništvo na stanu nije podobno za ostvarivanje prihoda, a za iznos od 7.000,00 eura koji je posjedovala, nije utvrđeno da je namijenjen uzdržavanju tužiteljice, sud smatra da je ostvaren uvjet iz čl. 295. st. 1. Obiteljskog zakona na strani tužiteljice u odnosu na postavljeni zahtjev za uzdržavanje od tuženika, pa prigovori tuženika s tog osnova nisu osnovani.

39. Prema čl. 307. Obiteljskog zakona kod uzdržavanja bračnog druga sud je dužan utvrditi potrebe tužiteljice i mogućnosti tuženika.

40. Od potreba tužiteljice sud je utvrdio da je tužiteljica nezaposlena, pravovremeno radno nesposobna, bez mogućnosti zaposlenja, stjecanja zarade od imovine, bez stalnih prihoda i imovine, stanuje kod sestre i sestri ne plaća ništa za stanovanje, a da dva puta tjedno ide kod liječnika iz Đ. u O., kao bolesna osoba ima pojačane potrebe za zdravstvenom skrbi i liječenjem.

41. Od mogućnosti tuženika sud je utvrdio da je tuženik zaposlen na naftnoj platformi, te da su njegova primanja oko 10.000,00 eura mjesečno, a vlasnik je i više nekretnina i druge imovine prema dostavljenim zemljišnoknjižnim izvadcima i prema vlastitom iskazu. Tuženik iako tvrdi da je bio nezaposlen jedno vrijeme isto nije dokazao valjanim po poslodavcu potpisanom, raskidu ugovora o radu, dok zaduženja po kreditnim karticama u iznosu od 2.500-3.000 eura nije dokazao, te isto tako nije dokazao umanjenu radnu sposobnost s osnova bolest niti da mu je zbog bolesti došlo do smanjenja plaće ili imovine a da bi isto utjecalo na njegovu obvezu uzdržavanja ovdje tužiteljice, pa sud ove prigovore tuženika smatra paušalnim i neosnovanim.

42. Tužiteljica tužbom potražuje iznos od 1.500,00 eura, a tijekom postupka a niti u tužbi nije jasno i izričito obrazložila ili dokazala uz primjenu čl. 221. Zakona o parničnom postupku, da je upravo ovaj iznos potreban za zadovoljenje potreba za uzdržavanjem tužiteljice. Odnosno tužiteljica nije na dostatan način konkretizirala niti

dokazala pojedinačne troškovi života, prehrane, odijevanja prijevoza liječenja i druge redovite izdatke koji bi opravdali zahtijevani iznos. Tim više što visina prihoda tuženika iako je znatna, sama za sebe ne predstavlja mjerilo prema kojem bi sud tužiteljici mogao dosuditi traženi iznos uzdržavanja bez istodobnog utvrđenja njezinih opravdanih potreba u tom opsegu.

43. Kako je sud po pravilima Obiteljskog zakona dužan dosuditi iznos uzdržavanja bračnog druga prema njegovim potrebama i mogućnostima osobe koja daje uzdržavanje, pri čemu je potrebno postići razmjernosti između potreba tužiteljica i mogućnosti tuženika a iz provedenih dokaza sud je utvrdio da s osnova brige o djeci i podjele obveza tijekom braka, te druge okolnosti iz čl. 295. st. 1. Obiteljskog zakona koje su kumulativno ispunjene na strani bračnih drugova, tužiteljici pripada uzdržavanje, sud je iznos potreban za uzdržavanje tužiteljice utvrdio po slobodnoj ocjeni prema čl. 223. Zakona o parničnom postupku, rukovodeći se načelom solidarnosti bivših bračnih drugova i visokim standardom života koji su stranke imale tijekom braka, pa tako sud smatra opravdanim tužiteljici dosuditi iznos od 800,00 eura mjesečno koji obuhvaća nesporne povećane troškove liječenja tužiteljice, a također je nesporna činjenica da svakoj osobi treba određen iznos novca za zadovoljenje ostalih životnih potreba koje uključuju odjeću, obuću, higijenske potrebe te udruge eventualne troškove povezane sa svakodnevnim funkcioniranjem osobe koje troškove tužiteljici neće podmiri sestra kod koje stanuje bez naknade.

44. Ovaj dosuđeni iznos uzdržavanja neće ugroziti egzistenciju tuženika niti predstavlja očiti nesrazmjer u odnosu na potrebe tužiteljice jer pokriva njezine stvarne životne potrebe koje postoje od trenutka postavljanja zahtjeva, prema čl. 299. Obiteljskog zakona.

45. Odredbom čl. 298. ObZ-a određeno je da obveza uzdržavanja bračnog druga može trajati do godine dana, ovisno o trajanju braka i o mogućnosti da tužitelj u dogledno vrijeme na drugi način osigura sredstava za život te da mu u opravdanim slučajevima sud može produljiti obvezu uzdržavanja, a da se tužba za produljenje obveze uzdržavanja može podnijeti samo do isteka vremena za koje je uzdržavanje određeno.

46. Obzirom na navedeno sud je tužiteljici dosudio uzdržavanje u periodu od podnošenja tužbe 24. svibnja 2024. do 24. svibnja 2025.g. kako je to tužiteljica i specificirala u preinačenom tužbenom zahtjevu na zapisniku od 03. travnja 2026.g.

47. Također je odredbom čl. 296. ObZ-a određeno je da se uzdržavanje za bračne drugove određuje u redovitim mjesečnim obrocima i unaprijed te da sud može na zahtjev jednog ili obaju bračnih drugova odrediti jednokratnu isplatu iznosa za uzdržavanje uzimajući u obzir okolnosti slučaja, sud je naložio tuženiku plaćanje mjesečnih obroka s dospijecom zadnjeg dana u mjesecu od kada teku pripadajuće kamate na neplaćene iznose uzdržavanja.

48. Slijedom navedenog tužbeni zahtjev tuženice za plaćanjem uzdržavanja u iznosu iznad dosuđenih 800,00 eura mjesečno do zatraženih 1.500,00 eura mjesečno - odbija se kao neosnovan.

49. Odluka o troškovima postupka temelji se na čl. 366. Obiteljskog zakona po kojemu u statusnim stvarima sud o troškovima postupka odlučuje slobodno vodeći računa o okolnostima slučaja i ishodu postupka, te je u ovom slučaju a obzirom na uspjeh u ovoj parnici svake od stranaka sud je odlučio svrsishodnim da svaka strana snosi svoje troškove postupka.

50. Slijedom iznijetog riješeno je kao u izreci ove presude.

U Vukovaru, 27. kolovoza 2026.

Sudac:

Marija Jurić, univ. spec. iur., v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi pismeno u četiri istovjetna primjerka putem ovog suda Županijskom sudu.

Dna:

- tužitelju putem pun.
- tuženici putem pun.